

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (22/1/2012)

Αγίου Αποστόλου Τιμοθέου

Το Αποστολικό έργο της Εκκλησίας

Τον μαθητή του Αποστόλου των εθνών Παύλου Τιμόθεο, τιμά και προβάλλει σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, αδελφοί μου. Έχοντας διδαχθεί την πίστη στον ένα και αληθινό Θεό από την μητέρα του, δέχθηκε το Βάπτισμα και έγινε μέλος της Εκκλησίας του Χριστού από τον Απόστολο Παύλο, ο οποίος τον επέλεξε ως σύντροφο στους κόπους του για την διάδοση του Ευαγγελίου και αγαπημένο μαθητή του. Συνόδευσε τον Παύλο στις ιεραποστολικές του περιοδείες στην Φρυγία και στην Γαλατία, πέρασε μαζί του στη Μακεδονία, εργάστηκε ποιμαντικά στην Θεσσαλονίκη και στη Βέροια και κήρυξε με τον Παύλο στην Κόρινθο, απεστάλη στην Εκκλησία των Φιλιππων και κατέστη πρώτος Επίσκοπος της Εκκλησίας της Εφέσου. Με την ιδιότητά του αυτή έλαβε δύο από τις περίφημες ποιμαντικές επιστολές του Αποστόλου Παύλου, όπου καθορίζονται οι αρχές της ποιμαντικής διακονίας και περιγράφεται το πρόσωπο του καλού Ποιμένος. Μετά τον θάνατο του διδασκάλου του, ο Τιμόθεος αφιερώθηκε στο Εκκλ/κό του έργο στην Έφεσο, όπου γνώρισε τον ηγαπημένο Μαθητή του Κυρίου Ευαγγελιστή Ιωάννη τον Θεολόγο. Δε δίστασε να ελέγξει την πλάνη της ειδωλολατρίας και να συγκρουστεί με τους ειδωλολάτρες, από τους οποίους, τελικά, υπέστη μαρτυρικό θάνατο.

Ως μαθητής του Αποστόλου Παύλου ο Τιμόθεος συγκαταλέγεται στην χορεία των Αγίων Αποστόλων. Γι' αυτό και έκανε σκοπό της ζωής του την εκπλήρωση του Αποστολικού έργου, όπως αυτό περιγράφεται στην εντολή του Κυρίου προς τους Μαθητές Του, μετά την Ανάστασή Του: *πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα εντειλάμην υμίν*¹ Σ' αυτή την εντολή αποκαλύπτονται οι διαστάσεις του Αποστολικού έργου, το οποίο αποσκοπεί στην σωτηρία του ανθρώπου.

Το Αποστολικό έργο είναι, καταρχήν, **Κατηχητικό**. Είναι η μετάδοση του Θείου Λόγου, η εξάπλωση της Ευαγγελικής αλήθειας στους ανθρώπους, έργο που συνεχίζεται μέχρι και στις μέρες μας στα πρόσωπα των διαδόχων των Αγίων Αποστόλων, των κληρικών της Εκκλησίας μας. Πρόκειται για έργο με οικουμενικό περιεχόμενο, καθώς ο λόγος του Χριστού δεν απευθύνεται σε κάποιους ανθρώπους, δεν περιορίζεται από συγκεκριμένες ανθρωπολογικές προϋποθέσεις, δεν σχετίζεται με εθνολογικά, εθνικιστικά ή τοπικιστικά δεδομένα,

¹ Ματθ. 28,19

αλλά αφορά το σύνολο της ανθρωπότητας. *«Η αποστολή των μαθητών του Χριστού προς «πάντα τα έθνη» αποβλέπει στην παγκοσμιότητα της αγάπης που ανυψώνει τον άνθρωπο προς τον Θεάνθρωπο... Η αποστολή είναι χρέος της «καθόλου» Εκκλησίας. Οι «εκτός» της Εκκλησίας μπορεί γεωγραφικά να είναι πολύ κοντά ή πολύ μακριά... Το ζητούμενο δεν είναι η Εκκλησία να κατακτήσει «πάντα τα έθνη», αλλά να τα μαθητεύσει...»²*

Το Αποστολικό έργο, επίσης, είναι **Λειτουργικό – Μυστηριακό**. Πρόκειται για το βίωμα της Θείας Λατρείας, την διδαχή και την διακονία των Ιερών Μυστηρίων, καθώς, άνευ του Βαπτίσματος και της συμμετοχής στην Μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας δε νοείται Εκκλ/κός βίος. Η Χριστιανική ιδιότητα, έτσι, λαμβάνει θεωρητικά και φιλοσοφικά χαρακτηριστικά και απογυμνώνεται από την Μυστηριακή εμπειρία, μέσα στην οποία ο άνθρωπος εκκλησιαστικοποιείται και καθίσταται πραγματικά φιλόθεος και όντως φιλόθεος. Στην συνείδηση της Εκκλησίας η Μυστηριακή ζωή είναι καθοριστικά σημαντική αφού *«το Βάπτισμα χορηγεί την ύπαρξη και την υπόσταση κατά Χριστόν, γιατί μάς παίρνει νεκρούς και διεφθαρμένους και μάς εισάγει για πρώτη φορά στη ζωή. Η χρήση με το Μύρο τελειοποιεί αυτόν που γεννήθηκε, γιατί προσφέρει ενέργεια κατάλληλη γι' αυτή τη ζωή. Η Θεία Ευχαριστία συντηρεί και διατηρεί τη ζωή αυτή και την υγεία, γιατί ο Άρτος της ζωής δίδει τη δυνατότητα να διαφυλάξουμε όσα αποκτήσαμε και να παραμείνουμε ζωντανοί. Ζούμε, λοιπόν, με αυτόν τον Άρτο, κινούμαστε με το Μύρο, έχοντας λάβει την ύπαρξη από το Βάπτισμα»³*

Το Αποστολικό έργο είναι **Διδακτικό και αφορά στην τήρηση των εντολών του Χριστού**. Ο Χριστός στηλίτευσε την φαρισαϊκή υποκρισία και ζήτησε ταύτιση έργων και λόγων. Η Χριστιανική ζωή δεν είναι θεωρητική υπόθεση, αλλά κτίζεται και οικοδομείται πάνω στην εφαρμογή του θελήματος του Θεού, το οποίο αφορά στην διαρκή μετάνοια και κορυφώνεται στο έργο της αγάπης προς Εκείνον και προς κάθε άνθρωπο, που είναι εικόνα Του. Αυτή η εντολή της αγάπης σήμερα καθίσταται επιτακτική περισσότερο από κάθε άλλη φορά, καθώς η αγάπη μπορεί να λειτουργήσει συνεκτικά, να χαρίσει ελπίδα, να διασαλεύσει την απογοήτευση και να χαρίσει την απαραίτητη δύναμη για να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες και τα βάρη της εποχής μας.

Το Αποστολικό έργο της Εκκλησίας συνεχίζεται σ' όλες τις εποχές μέσα από ποικίλες αντιξοότητες. Δεν κάμφθηκε, όμως και δε νικήθηκε ποτέ. Γι' αυτό, ας δρομολογήσουμε το βίο μας, αδελφοί μου, μέσα του. Ας γινόμαστε διαρκώς μέτοχοί του. Είναι η ασφάλεια και η καταξίωση της εν Χριστώ ζωής μας. ΑΜΗΝ!

---

² Αναστάσιος, Αρχιεπίσκοπος Τιράνων & Πάσης Αλβανίας, «Ιεραποστολή στα ίχνη του Χριστού»

³ Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας, «Περί της εν Χριστώ ζωής», σελ. 22